

Fitxa per la Moncadapèdia / Arxiu de memòria popular

Nom/Cognom	Prometeo Pérez, Prometeo Estilistas
Títol	<i>Monyets històrics de Moncada comentats per Prometeo</i>
Categories	Col·leccions de fotos, treball, perruqueria, moda, oficis, home
Data i lloc de l'entrevista	Dimecres 16 de juny, Prometeo Estilistas, cr. Major 22
Equip entrevistador	Nelo Vilar, Laura Yustas
Pàgines web de Prometeo Estilistas	https://www.prometeoestilistas.es/ i http://xxlhair.es
Enllaç entrevista	https://youtu.be/qylfmXMyaQI
Extracte	https://youtu.be/UGAOBH99Tpg

El mateix dia que vam entrevistar a [Prometeo](#), un dels grans professionals de la perruqueria, el vam sotmetre a un exercici que ens va resultar particularment divertit i instructiu: li vam mostrar una selecció de fotos de bodes i de treball de les col·leccions de Moncadapèdia per a que ens explicara com s'aconseguien aquells looks i quines dinàmiques generaven en una ciutat com la nostra. La sessió esdevingué un exercici pràctic d'etnografia amb un llarg i divertit anecdotari.

Vos animem a veure el resultat, que és molt dinàmic i està enriquit per nombroses anècdotes de tres generacions de destacats professionals.

Sinopsi:

Prometeo Pérez ens comenta una col·lecció de fotografies de boda i de treball que hem seleccionat entre les nostres col·leccions.

Resum / Transcripció:

Volíem demanar-te algun comentari a estes fotos, d'allò que et parega, si alguna foto no et pareix la passem.

Açò són bodes, esta és la part de bodes. Jo no sé hui en dia açò... supose que ho trobaríeu molt fàcil. O es necessitava una ferramenta especial o...

Açò de quin any és?

1870-1880, mos han dit la gent que mos ha passat la foto. Que al millor és de 1900, eh?, però vamos... És lo que mos ha arribat.

Com, per a fer ixos monyos antigament com ho farien? A vore, antigament per eixemple, antigament es crepava molt el monyo, es cardava molt, vale? Tots els volúmens eren a basse de crepar, de crepar, de crepar. Se feien unes coques d'aquella manera. Però pa marcar les ondes hi havien tamé uns rulos calents. Els calfaven i se muntaven calents. Después tamé hi havien permanents que se feien amb uns bigudins que anaven amb corrent. O siga que n'hi havien molts mètodes, però superantic; hui en dia agarraries pa fer això i amb una planxa marcaries aixina una tenacilla i amb cinc minuts ho faries. Antigament ixa dona estaria quatre hores de perruqueria pa fer-s'ho. Igual que l'home, lo mateix. Antigament les perruqueries de hòmens, les barberies, tenien tant d'èxit i anava tant l'home a la perruqueria perquè no hi havia ferramenta pa afaitar-se. O siga, tu ara vas a Consum o a Mercadona, compres una Gillette i pam-pam i t'afaites. Antigament això no existia. Tenien que tindre la seua navalla i esmolar-la ells. Entonces no sabien esmolar-la. I a un perruquer pa tindre-la se diferenciava molt perquè esmolava, entonces clar, tenien que anar a la perruqueria a afaitar-se, anaven una vegà a la setmana i s'afaitaven. I este home a lo millor pues imagina't, una afaità en aquell entonces pa la boda, pues li ficarien una tovalla d'aigua calenta, una mà a pèl i a contra-pèl... Li farien tota la seua història.

Esta altra és de 1870-1900. És lo mateix que mos dies.

Sí, és lo mateix que antes he... Pues tot molt replegats, val?, molt clàssics... i ja te dic, pa marcar, pa fer ixes tipus de replegats pues a lo millor tindria la dona el cap banyat amb els rulos posats hasta que se secaren i després pues escomençar a crepar, a crepar... i és tot el cardat, tota la coca que feien per a que no es menejara ni un pèl.

Els hòmens tenien menos faena, supose que anirien a una perruqueria normal...

Veus?, d'esta fota a d'esta...

Esta se suposa que és de 1905, ja.

Ah, 1905. Sí, però a banda se nota... no es veu la mateixa... Ací es veu una família un poquet més poderosa, no? Mira el monyo, com és molt més replegat... serà una família reconeguda, una família pudient de dinés, i sin embargo ací ja se li veu una família molt més humil. Mira-la en el monyo, ja no és el mateix replegat, encara que el duga replegat ja no du tota ixa faena. Hasta en la roba mateixa es nota, de una a l'atra... No té res que vore una en l'atra.

Veus mira, les ondes...

Açò és 1920, ja.

Sí, 1920, mira les ondes, vale? Que ixes ondes serien les de les anelletes, que això vaig adependre jo quan estava en l'acadèmia, que se feien unes sortijetes que feies unes pac a una banda i unes atres pac a l'atra, que hui en dia ja no es fa. I quan jo ho feia ja era lo últim, quedàvem de... si entraven en l'acadèmia huitanta dones ixe matí, dos eren de les anelletes. I els hòmens com sempre, o siga, superllepadets; hasta els 70 o per ahí que escomença un poquet a desmelenar-se, finals dels 60, 70, amb el rotllo dels Beatles i tal, que trencaren un poquet això... Anterior a això era tot quadriculat, i més anys 20, "años 20", o siga, els anys 20 en els hòmens sempre és un referent, els anys 20... Ara per exemple açò que se diu els degradats, [5 min.] que se fan del zero a més... rotllo... hòstia, rotllo Hitler, els alemanys i tal, val?, que inclús se marca la ratlla afaitaeta i

tal, ara s'ha fet molt més exagerat, perquè s'ha ficat molt el tema sudamericà en la perruqueria de barberia, val? Entonces està un poquet més agressiu, però fa huit, deu anys jo

vaig traure un modelo d'ací de Moncà, o siga un xic d'ací de Moncà, me'l vaig dur de modelo de fotografia a Madrid i ja li vaig marcar la ratlla i li vaig fer el degradat i era "años 20", "la tendencia años 20: peluquería años 20 de caballero: degradado...". I és degradat, la ratlleta al costat molt ben pentinat i molt degradat. Lo que passa és que ara és veritat que s'ha fet molt més agressiu. Però vamos, que... años 20, el típic monyo de anys 20, o siga, és un referent.

I brillantina, supose. A tope.

Claro, claro, lo que hui en dia es diu la cera, antigament era el tubet de brillantina.

Açò és boda de l'any vint tamé, lo que passa és que porten estos tocats... Amb estos tocats també ajudaria la perruquera, segurament?

Això seria algun tipo de mantellina. Però té que tindre algun significat ixa mantellina, perquè és una mantellina negra. Saps lo que te vull dir? És una mantellina negra. Jo per exemple la meua sogra es casà de negre perquè faltà sa mare... Algo té que tindre. Però vamos les ondes sí que són les ondes a l'aigua, perquè se marcaven amb les pinzes. Ixes sí que són la típica de la pinzeta que se marcaven, sí.

Veus? Tu imagina't quins tocats... Sí, sí...

Impressionant, van ser uns anys molt bojos realment.

I van anar de negre. I és que llevat del ram de flors... És una curiositat que jo no... Vaig a entrar a vore quin significat té tot açò. Possiblement siga així, eh?, perquè antes una dona faltava sa mare o son pare i portava dos anys de dol com a mínim. Entonces jo pense que poquetes s'escaparien de casar-se de blanc. Però mira quin tocat, eh?, aixina rotllo... ara se diria de la "flower power" [risses], no?...

Sí, com de fantasia.

Mira quina corona. Clar, este seria... I açò és de gent d'ací del poble?

Sí, sí... I estan publicades a Moncadapèdia ([bodes I](#), [bodes II](#)).

Açò seria una família pudiente, perquè...

Serien llauraors riquets a lo millor...

Sí, sí, però d'una família bé, perquè imagina't la corona que du, de perles ahí, que la du nugà hasta per el coll.

Clar, clar. La perruquera tindria que ajudar-la...

Claro, això ho tenia que muntar la perruquera. O la modista, perquè moltes voltes ahí n'hi ha una pelea, val?, entre modista i peluquero. Perquè normalment mosatros... jo per exemple faig moltes bodes i moltes nòvies —sí, mosatros som un fort en replegats; este cap de setmana teniem les graduacions del CEU, se graduaven

les de veterinària i el dissabte a les huit del matí n'hi havien huit xiques ací pa maquillar i arreplegar. A les huit del matí, eh?, només arrancar. Entonces, mosatros que som forts en el tema de replegats, quan parles amb les modistes, les modistes per exemple va la nòvia a arreglar-se el traje i fa: "tin, este és el tocat teu que te toca, perquè el traje teu va amb este tocat", i jo sempre aconselle: vas a anar al traje, que te venguen el traje però el tocat no te'l quedes, que te'l dices, que se'l veja, perquè hi ha vegaes que a lo millor la xica té un cabet aixina de xicotet i el tocat és aixina de gran. "Més val ficar-te'l de llavero que de...". I és una pelea moltes voltes.

Què feu, acompanyeu a les bodes?

No, no, a vore: mosatros normalment pentinem, a mi m'agrà sempre pentinar en el saló. Jo he tingut clients que mos han demanat anar a una masia a pentinar-los, a maquillar-los, i... sí, sí, sí, hi ha gent que vol ixe dia passar-lo en una masia amb sa mare, amb la germana i tal, i no vol desplaçar-se, vol... pues bueno, això val el seus dinés, els cobres, tal... A mi no m'interessa, a mi encara que cobre molts més dinés preferisc estar en el meu saló, gestionar el meu saló, i després no hi ha res com treballar en el teu tocador. **[10 min.]** És com un cuiner, els fogons d'ell, no va a fer la mateixa truita en la seua sartén o en el seu fogó que anar al fogó del veí que no el té tocat. No, no és lo mateix, no és lo mateix. Encà que jo estic acostumat a treballar en hotels, en tals, per el tema de...i en backstages que estàs de... un dia estàs en Barcelona en un backstage i demà estàs en un hotel de... en el bany de l'hotel amb un acople ahí amb la modelo llavant-li el monyo. O siga que... Però no és igual, no és igual. Entonces hi ha gent que sí, hi ha gent que vol que vages a sa casa, hi ha gent que a lo millor quan l'has pentinat vol que vages i li fiques lo que és el vel, li'l fiques, i se fan la foto amb ella i... N'hi ha de tot, n'hi ha de tot. Cada vegà hi ha menys costum a que vages a ficar-li el vel. Antes anava quasi sempre. Lo que passa és que te partix el dia, no? Però bueno, són coses de faena.

Supose que t'agüelo el dia que li tocava a un caballero d'estos casar-se tamé tindria que anar el mateix dia i arreglar-lo...

Sí, sí, sí, arreglar-lo i afaitar-lo i, vamos, i el lacat i a tope. Sí, sí, jo de fet recorde... i a part, o sea a banda, s'afaitaven en la perruqueria i era un afaitat tope, vale? Tope, tope, tope, sí, sí.

A vore com va canviant la cosa... Açò és la mateixa història: mantellina, teja...

Mantellina, sí. Amb teja i mantellina.

També hauria de tirar una maneta, m'imagine jo...

Claro, claro, la teja i mantellina la té que col·locar... A vore, la teja la col·loca el perruquer. La mantellina la modista. Sempre. Jo sempre ho he fet aixina, val? Però la teja sí, la teja sí, a banda té el seu misteri. Jo quan he treballat en els shows de perruqueria per ahí i tal i me veuen i me fan... i han vist fotos: "ostrastio, com col·loques això de la mantilla? El plato ese que ponéis ahí arriba, ¿eso qué es...?" [risses] Ací és molt més habitual fer açò però en altres ciutats que no. En Andalusia al millor tamé però en atres puestos no. Però la mantellina això la fica sempre la modista.

Falleres i demés tamé fareu, m'imagine.

Sí, sí, tamé ne fem, tamé ne fem, sí. De fet jo no solc fer falleres, no solc fer; n'hi ha gent de l'equipo que se dedica a fer falleres, però bueno, tamé... El que passa és que tamé... és un treball que moltes fan en les falles, entre elles; al final sempre n'hi ha una persona a la falla que se li dóna i tal i les fa. I la que no pues ve, però no és una faena que, per lo que dies, que en perruqueries desborda. N'hi han perruqueries a València que s'especialitzen en això, en monyos de fallera, i sí que n'hi han quatre en València forts que se dediquen i ixos dies tenen reserves de molt de temps d'antelació i tal, però és un percentatge molt alt el que se fan en les pròpies falles

...Ve la República, canvia la època i canvia la moda però a un nivell un poc extremat. Esta parella van a casar-se tamé.

Tu imagina't, però és una parella... Jo pense tamé que a banda...

Ara se radicalitza, açò encara és suau...

Sí, però de lo atre, tota ixa arrogància, a d'este, o sea canvia molt. Són gent més de... treballaor

més humilde, més senzilla, més de poble. L'atra pot ser gent molt adinerà del poble. N'hi han unes fotos ahí que vamos, se li veu, en els complements i en el trage i en tot, i en el pentinat.

Esta és molt impressionant. Açò és el any... 30.

Ahí posa 30... no, però és del 36, l'any 36.

Això és la guerra.

Ja no hi ha res d'ostentació de cap classe.

No, no, no, què va, què va...

Vestit llis, ell vestit ja de militar....

Mira les sabates que duia ella.

...i el monyet lo mateix, vamos, ahí no hi ha cap...

Sí però tamé te dic una cosa: en ixa foto està treta... que a lo millor si hagueren tret a l'atra família no hagueren eixit aixina pense jo. Encara

que en guerra òbviament passen molta més fam, els que tenien dinés i els que no, tot el món.

Sí, té molta dignitat.

Sí.

Monyo curtet... Bueno, açò ja és postguerra. Açò és immediata postguerra.

Pues tu imagina't: amb mantellina.

Açò és un look ja més quasi franquista. Bueno, franquista... d'aquella època, conforme aniria m'agüela.

Hòstia, pues sí que heu recopilat fotos, no?

N'hi han més, n'hi han més, açò és una selecció. Hi ha moltes fotos, sí, sí. Açò és ja l'any 42...

Sí, per ahí ja se nota més... ja van més... Mira ell de... tot estirat, tot engominat... Però bueno, és que anaven tots aixina. O anaven ahí... Però fija't lo que jo te dic, val?, mira el degradaet, eh? Però no du la ratlleta al costat, "años 20". O siga, "años 20" era "años 20". **[15 min.]** En perruqueria años 20 és carrer al costat i degradat.

Tamé li donaven volumen i moltes dones...

Sí, a vore, en aquell entonces es marcaven els rulos i els ficaven el secador l'hora o l'hora i pico i después a crepar. És que secadors de mà no n'hi haven, se feia tot amb secadors de casco. A les agüeles els montaven el casco i els ficaven el casco i a secar. I después a crepar,

a fer la coca.

Ahí l'han deixat més soltet però...

Sí, però mira, pareix un flequillo pin-up i tot, eh? [risses] Pareix un flequillo pin-up aixina ahí, mira-lo. Tela marinera, eh? [risses]

Bueno, esta ja és en blanc... Cuidao, esta ja és en blanc...

Sí, sí, esta ja és ressaltar, eh?

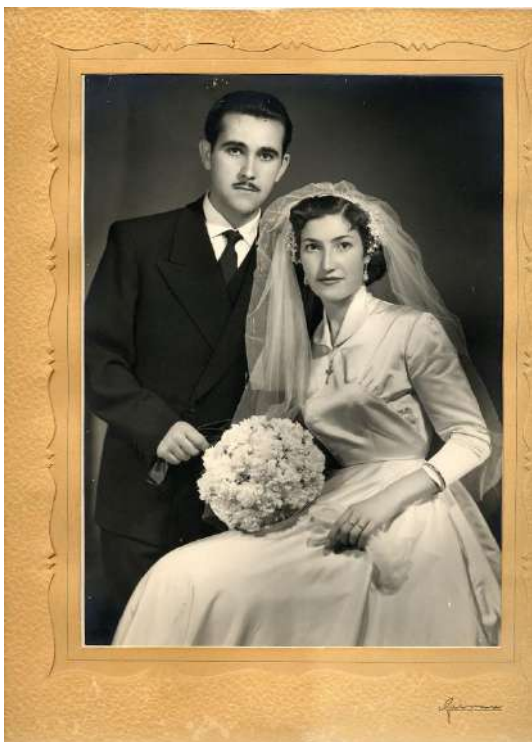
Tamé molt de volum i molt... I ara ja tenim fotos de carrer, hasta ara no teníem fotos de carrer, hasta ara només fotos d'estudi, i ací comença a vore's ja... Tamé els monyets que portava la gent.

Mira quines ondes, però rotllo pin-up, eh? Mira.

Mira-la. Podria passar... Años 50, claro. 49: años 50. Jo tinguí una boda de una clienta... no era d'ací, perquè al final les dones són... van a una boda encà que siga una de Benetússer ve a una boda d'una cosina germana d'ací de Moncà i veu que el pentinat li ha agradat i el replegat és una cosa que és molt complicà. És molt complicà perquè no la fas habitualment. Mosatros hui no hem fet ningun replegat, els fas el cap de setmana. Mosatros som huit en el equipo. És veritat que de huit en el equipo, soles amb els clients que se casen sempre hi ha alguna filla, una tal que se casa... Una perruqueria xicoteta, que siguen dos en la perruqueria, no se li casa... un client a l'any o dos. Què occurrix?, que no practica, i quan menos practiques menos fas. Entonces la gent no se dixia fer pa la boda en qualsevol puesto, entonces venen d'atres

puestos. Pues esta xica que era de fora estava tota la boda, que se du ara, tota ambientà "años 50". Però el saló i tot, l'havia ficat tot en años 50. I esta ho volia tot en anys 50: el monyo... bueno, el monyo volia que anara jo a canviar-li-lo, en mitat de la boda, i al final li vaig dir que no perquè jo me n'anava ixe cap de setmana crec que me n'anava fora, i tenia que enviar a una persona, demanava molts diners i tal, i al final li vaig fer un monyo que podia soltar-se'l i tal i fer-li... Però vamos, que un rotllo, o siga imagina't.

Bueno, esta és Hollywood total.

Sí, total.

Ell a lo millor no tant...

Sí, però mira el bigotito de John Galiano [risses].

I una boda com esta... passaria tot el món per la perruqueria i per la barberia.

Sí, sí, tot el món, claro tot el món. Antigament tot el món anava... A vore, és igual que les

comunions, o siga les comunions jo recorde de quan jo era jovenet... ara a les comunions venim una de l'equipo o dos de l'equipo, normalment venen ells els diumenges, lo que es traen és pa d'ells i pues mira, és una cosa que no li... i jo no vinc. A ells es ve de puta mare, és un extra que se traen i tal. Però antigament quan estava mon pare, Manolo i tal, venien totes les persones, tots els xiquets a fer-se el monyo, amb la carrera al costat... ben pentinat, ben aixina, i obríem tots els diumenges, perquè a lo millor si n'hi haven trenta o quaranta

combregants ixe diumenge venia el pare, venia la mare, venien... i tots. Hui en dia per eixemple els xiquets no venen a fer-se el monyo. A lo millor alguno, perquè ve la mare, li fique un poquet de gomina i li'l desfaig i tal, però vamos que antigament passaven en una comunió passaven tots per la perruqueria el diumenge, eh? Sí, sí.

Açò és l'any 62, anys 60 ja. Ja

canvia, ixos volúmens hasta ara no els havíem vist.

Sí, sí, sí. Ara ja està a tope.

Açò és conforme mos dies?

Sí, sí, açò és cardat, això és cardat a tope, això és cardat a tope. Ma mare se casà aixina, amb un monyo aixina. I quan més cardat...

I les xiquetes.

Hòstia les xiquetes, quina coca que les han ficar ahí. Vaya tela! I al xiquet el flequillo vamos... I açò és...?

Açò és ahí al costat, el Musical. Me pareix, eh?

La façana sí, la façana pareix... La façana sí que pareix, eh?, perquè hi ha una porta, dos portes... **[20 min.]** Sí, sí, sí, és el Musical, sí.

A estos els coneixem, són amics, estan entrevistats home i dona [\[Pepe Casany i Maria](#)

[Lluesma\]](#) ...

Sí, en el carrer Major, no?

Açò és el carrer Major, sí. El mateix, volums impressionants, altíssims.

Sí. Mira, açò ja no és lo que..., veus?, això ja no... això ja és més avant, no?

Açò és tamé... és possible que siga ja cap al 70...

O seria molt modern. Perquè clar... a vore, és que tu imagina't els tirabussos que du ací darrere, i no du ningun volumen com duien les atres, eh?

I ixos flequillos tan...

Claro, per això: això està fora de contexte *[risses]*. Pa mi sí, eh?

Jo crec que això seria anys 70.

Sí, açò té que ser... però clar, hòstia, en blanc i negre aixina... sí, i molt moderna ixa xica. Saps lo que te vull dir? Pa lo que és. Perquè en aquell entonces era tot amb volumen. Anys 70.

D'ací botem al treball ja. Volums a lo loco, eh?

Ah, això és lo de la Mulla, no?

Sí, sí, clar. Anaven a treballar però portaven ixos monyos que els durarien moltíssim supose jo, perquè dinés no

n'hi havien pa anar molt sovint a la perruqueria.

No, no, què va, què va.

I hi ha uns volums que no els havíem vist...

No, a vore, antigament era tot amb... però a banda les mateixes dones se ficaven els rulos, se llavaven el monyo en casa, se ficaven els rulos, eixien a la porta del carrer, agraven i estaven tot el dia amb els rulos ficats. I després se'ls llevaven i se'ls pentinaven. O anava l'amiga o la perruquera a casa a fer-

los el monyo.

Açò és lo mateix: gent que anava a treballar i totes amb els seus volums i els seus rulos increïbles. Els hòmens sempre igual, els hòmens sempre...

Sí, els hòmens amb amb el carrer al costat... La fàbrica de la seda.

Açò és de principis de segle, de 1910 o per ahí, aproximadament. Monyos arreplegats pa treballar...

Sí, ahí el duien tots arreplegat.

...i cap història, cap excés de cap classe.

Mira les ondes.

A esta la coneixem tamé, la coneixem. Mos se va morir, la vam entrevistar i un mes després es va morir, pobreta dona.

Pues molt bonica, eh?

Conchín 'la Caragola'.

No la conec.

Que volia ser ser perruquera tamé.

Ah, sí?

Li dien "la Caragola" perquè feia els caragols a

totes les companyes de la seda.

Sí, mira quins caragols.

Les dones no... quan se casaven les traïen d'ahí i a algunes pues els sabia molt de mal. Esta pobreta no va poder treballar.

És de veres que els hòmens dien: "tu a casa".

Pobretes. Estem entrevistant a gent molt major i les històries que mos conten les dones pues són... Això ja és més cap ací... però bueno, els anys 50. Ací veiem cabells d'anar a treballar...

Sí, per ahí... Però bueno, però fija't, fija't, les més modernes eren les que més volum tenen, eh? Perquè la... uns amics dels meus pares en alguna de les fotos que n'hi havia —serien els anys 60, finals dels 60 o mitan dels 60—, la que més castanya duia, li dic: "hosti com va esta,

no?, i com du la melena. —És que era la més moderna de totes". Era la que venia de València, de la capi [risses]. Toma ja.

Sí, açò ja és més cap ací, estes ja anirien a guateques. I açò és una boda, les mateixes, les treballadores de la seda, que supose que haurien d'anar totes a la perruqueria. Això és molta faena, eh?

Sí, sí, sí. Això està fet... està marcat... I ella... I ell igual, ell mira-lo ahí com va de pentinat. És que antigament anaven els caps de setmana a fer-se el collet i a pentinar-se. De normal. Jo tenia un

client, que faltà enguany, que venia tots els dies a la perruqueria. I els dumenges li'l feia mon pare. Anava mon pare amb la motet a sa casa i me contava en la [inintel·ligible] que anaren a un bateig o no sé què que estava en Rocafort i anà ell en el cotxe, l'arreglà en Rocafort a mon pare, se'l dugué ací, li va fer el monyo i el tornà. Tots els dies.

Quin home més asseat, no?

Tots els dies.

Què fort! I això que tenen poca faena, els hòmens.

Açò és tamé anys... después de la guerra. Esta és [Antonia, la Coetera](#).

Hòstia Antonia, quins rulets duia ahí. Pues ella no té el monyo llis. Això és una permanent. És una permanent, perquè ella té el monyo llis, el rissat que té és de permanent. Ixos van tots de perruqueria: mira quin tupé. [25 min.] Mira quin tupé, mira quin pin-up, vale? Total.

Clar, això és a festes, que anaven els fotògrafos a fer les fotos. Esta és ella. Què guapa, eh? Ací té el monyo... rúbia, el monyo llis. Sí, açò és anys 40.

Sí, però ahí ja més normal, mira, l'home no el du fet el...

Esta és ella tamé.

Ixa és Antonia?

Sí, sí, que li agradava molt disfrassar-se.

És un motoret.

I estes són treballadores...

Ja, de la coetera.

Molts volums, de dona major.

Però ahí ja és més avant, eh?

Vosaltres feu monyos de dona major encara d'este... amb molt de volum i tot açò?

No, a vore, mosatros tenim dos clientes que...

dos, tres clientes. Tinc dos dones mongetes que venen i venen totes les setmanes. Es fan el monyo i se'l carden i tal, però que no, normalment no... no és una cosa... Però bueno, venen tamé; jo igual arregle a un home major pelat que... Jo tinc a lo millor hòmens que arregle i que els ha tallat el monyo m'auelo.

Esta és Josefina...

Josefina Caballer. I Miguel.

Ah, a ell no el coneixem.

Claro, ixe és Miguel, ixe és Miguel. Íntim amic de mon pare. Claro.

Estos estarien pentinats de la tele.

Claro, sí, sí, segur. I ixe li'l faria mon pare segur. Però segur. Íntims amics els dos, sí.

Estes són xavaletes adolescents que s'ajuntaven a dependre costura en algun puesto, i és un poc la moda d'aquell moment.

Les comunions.

Dels anys 70.

Que mira els nanos com van tots, tots superpentinats. Elles totes amb la còfia. I els

tirabussons, que ara es tornen a fer tirabussons. I les trenes tamé, perquè jo fa quinze anys li faig una trena a una xiqueta i m'hagueren dit de tot, i ara són trenes i

caragolillos.

La reina de... vamos! O siga, totes amb el mateix... amb la mateixa corona i tot.

La mateixa, eh? És que pareixen calcades. El mateix tipo de monyo, molt de volum. Però és el volum darrere, davant tenen com un flequillet...

Sí, el tenen com estirat, bueno algunes el tenen diferent però vamos... El volum el que marcava. I el bar Trencó.

Però és molt de volum, no?

Sí, perquè és festa, és festa. És... és a tope. És la reina i las damas de la fiesta. Claro.

Pues Prometeo, gràcies, ha segut molt divertit açò.